

[Nyrup Rasmussen]

det gælder spørgsmålet om de svage grupper på arbejdsmarkedet. Jeg tror faktisk, at der er kræfter i gang lige nu, som prøver at samle op et forslag, som har en sådan sammenskrivning, at det sikrer, at de svage grupper ikke falder ud af arbejdsmarkedet, fru Lilli Gyldenkilde, og sikrer, at de svage grupper, som oprigtigt ønsker et fuldtidsjob på arbejdsmarkedet, bliver skilt fra andre, som måske har lukket det ene øje, når det gælder subsidier til opretholdelse af varig deltidsbeskæftigelse med varige supplerende dagpenge.

Jeg tror, vi alle i en situation, hvor økonomien er presset så hårdt – det håber jeg fru Lilli Gyldenkilde er enig i – har en interesse i at finde frem til et arbejdsmarkedspolitisk system med dagpenge, som sikrer, at vi bruger vore ressourcer så effektivt, vi kan, også til at få folk ind i det uddannelsesstilbud, vi begge argumenterer så hårdt for.

Så lad os se, om vi alligevel ikke kan få en julegave her i løbet af de allernærmeste timer, som forhåbentlig også kan være til gavn for de svage grupper på arbejdsmarkedet. Jeg har et håb om det.

Glistrup (FP):

Da arbejdsministeren ville hælde et lispund peber i fru Lilli Gyldenkildes sår, garanterede han med en unægtelig truende mine, at vi nok skulle regne med, at vi fik et sæt ændringsforslag endnu fra ham ud over hele den stak af ændringsforslag og tilbagetrækning af ændringsforslag og marcheren frem og tilbage, vi hidtil havde fået.

Men så ville den truende peberuddelende arbejdsminister jo også gerne berolige sine egne venner, og så sagde han: Og det skal nok blive sådan, at der bliver god tid til, at Folketinget kan komme på juleferie nogenlunde til planlagt tid. Men situationen er faktisk den, at man må imødesee det her med ydmyghed. Det er svært stof, og det gælder ikke blot, at det er svært for Fremskridtspartiet at finde ud af. Jeg er meget sikker på, at det er lige så svært for de andre partier.

Det drejer sig ikke bare om partierne. Det drejer sig om et sekscifret antal danskere rundt omkring i landet, der er afhængige af på deres økonomi, på deres livsgrundlag, deres levestandard, at der eventuelt ikke er blevet sat et komma et forkert sted eller mangler et litra f i en eller an-

den § 64, stk. 3, eller hvor der nu er tale om. Så der skal være tid til at gennemarbejde det grundigt.

Og da der er mindre end 24 timer tilbage, og da Folketingets medlemmer inden for de 24 timer også, ud over selvfølgelig at have krav på at overholde arbejdsmiljølovens 11-timers-regel, skal have udført forskelligt andet arbejde, må man nok sige, at det faktisk ville være rart, om arbejdsministeren nu kunne give os en helt præcis tidsplan, så vi ved, hvad vi kan arbejde efter, altså helt præcist sige: Kl. 23.37.12 har vi ændringsforslagene, eller hvornår nu klokkeslættet er, sådan at vi kan tilrettelægge arbejdsplanen. I den situation, vi er i, er tingene faktisk så trængt, at det må være et krav.

Det er altså Arbejdsmarkedsudvalget, jeg nu taler om. Det vil være særdeles rimeligt, om der i hvert fald er 70 deputationer, som gerne vil ind i Arbejdsmarkedsudvalget og nøje forelægge deres synspunkter på disse fuldstændige nydannelser, som der tilsyneladende i vidt omfang bliver tale om. Og skal vi efter selv at have forstået forslagene afvikle 70 deputationer med at gå det grundigt igennem og derefter skrive en tillægsbetænkning, ud over de småsager, der i øvrigt er til behandling og skal klares, inden Folketinget skal på ferie inden for det, arbejdsministeren lovede nogenlunde til planlagt tid, så kan det faktisk ikke nytte, at arbejdsministeren smøler – hvis jeg må bruge det udtryk om ham. Han vil sikkert ikke selv sige, at han har smølet i den sidste uge.

Men det afgørende er ikke, hvad man selv føler man har gjort. Det afgørende er, hvordan det har virket på modtagerne eller rettere sagt dem, der ikke har modtaget post til tiden fra arbejdsministeren. Det er rart at se, at trafik- og kommunikationsministeren er her i salen, for faktisk er alt det, der er ved at kikke i juleposten i år, det, der har som afsender arbejdsministeren. Det er vel nok endnu værre end med alt det, der har andre afsendere.

Derfor må jeg rette en opfordring til trafik- og kommunikationsministeren om at sørge for, at Arbejdsmarkedsudvalget inden alt for mange minutter får sin post til tiden ovre fra dér, hvor fanden er løs i Laksegade.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 33, 6 og 9, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 34-36 og ændringsforslag nr. 14
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15
forkastedes, idet 16 stemte for, 117 imod.

Ændringsforslag nr. 16
forkastedes, idet 15 stemte for, 116 imod.

Ændringsforslag nr. 17
forkastedes, idet 20 stemte for, 111 imod.

Ændringsforslag nr. 18
forkastedes, idet 20 stemte for, 113 imod.

§ 2 med de foretagne ændringer og ændringsforslag nr. 21
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 22
forkastedes, idet 18 stemte for, 113 imod.

Ændringsforslag nr. 23, ændringsforslag nr. 24 og 25, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 26, § 4, således ændret, og ændringsforslag nr. 28 og 37
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 31
forkastedes, idet 15 stemte for, 118 imod.

Underændringsforslag nr. 32
forkastedes, idet 16 stemte for, 115 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 30
forkastedes, idet 20 stemte for, 95 imod; 18 stemte hverken for eller imod.

§ 5 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 117:
Forslag til lov om registreret partnerskab.
Af Pia Gjellerup (S) og Carsten Andersen (SF) m.fl.
(Fremsat 22/11 88).

Sammen med denne sag foretoges den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 118:
Forslag til lov om ændring af ægteskabsloven, arveloven, straffeloven og lov om afgift af arv og gave. (Ændringer som følge af registreret partnerskab).
Af Pia Gjellerup (S) og Carsten Andersen (SF) m.fl.
(Fremsat 22/11 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Disse forslag er fremsat af Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, og inden jeg tager stilling til dem, vil jeg gerne fortælle alle de interesserede medlemmer lidt om indholdet. Forslagene indebærer, at homoseksuelle kan lade deres partnerskab registrere med de retsvirkninger, som er knyttet til et ægteskab, bortset fra en enkelt, nemlig adoption af børn. I tilslutning hertil foreslås der endvidere følgeændringer i ægteskabsloven, arveloven, straffeloven og lov om afgift af arv og gave.

Det vil næppe overraske hverken forslagsstillerne eller andre, at jeg meddeler, at vi i regeringen ikke kan acceptere forslagene. Jeg kan i det væsentlige henvise til de bemærkninger, jeg fremsatte, da det sidst blev behandlet her i Tinget.

Derimod synes jeg, der kan være en god grundelse for at drøfte de homoseksuelles problemer, og jeg vil gerne med det samme sige, at jeg er indstillet på at medvirke til en løsning af de retlige problemer, der kan være for dem, navnlig når der kan henvises til, at der foregår en eller anden form for diskrimination. Det er

[Justitsministeren]

et standpunkt, som jeg mener svarer til det standpunkt, som kommissionsflertallet havde.

Den kommission, der under Poul Dams formandskab har behandlet spørgsmålene, har jo peget på, at der på nogle områder kan være grund til ændringer, f.eks. den, der i 1986 blev gennemført i arveafgiftsloven. Jeg kan endvidere nævne pensionsområdet, hvor der uden tvivl er behov for forbedringer af den samlevendes stilling. Jeg er også klar over, at der kan blive tale om ændringer i lejeloven af hensyn til de samboende, således at de bliver i stand til at fortsætte et lejemål.

Kommissionen mente ikke, der var behov for en registreringsordning. Jeg mener også, at det er uheldigt, såfremt man ligefrem skal tvinge homoseksuelle samlevende til at lade sig registrere for at opnå de ønskede retsvirkninger.

Efter forslaget skal den forbedring af reglerne om arveafgift for ugifte samlevende, som blev gennemført i 1986, ophæves i forbindelse med en gennemførelse af den foreslåede registreringsordning. Forslaget om registrering vil således medføre en forringelse af den arveafgiftsmæssige stilling for personer, der ikke ønsker at lade sig registrere. Det mener jeg er urimeligt over for dem, der har den opfattelse, at de gerne vil have den pågældende ordning gældende for sig, men ikke ønsker en registrering, ønsker at have deres privatliv i fred uden en registrering af den art, der er nævnt her.

En lovgivning, hvor man på en række enkelte områder ligestiller homoseksuelle samlevende med ægtefæller eller ugifte samlevende af forskelligt køn, vil efter min mening på en rigtig måde vise over for omverdenen, at vi her i Danmark accepterer, at alle – også de homoseksuelle – selv må bestemme deres livsform. De lovforslag, vi har til behandling, vil derimod kunne medføre negativ omtale af Danmark i udlandet, hvor man betragter ægteskabet som rammen om samlivet mellem to mennesker af forskelligt køn.

Endelig vil jeg påpege, at Danmark ved en gennemførelse af disse forslag på afgørende måde vil fjerne sig fra den nordiske retsenhed, som vi jo normalt lægger stor vægt på at opretholde. I de øvrige nordiske lande har man valgt at søge at ligestille homoseksuelle samlevende med andre ugifte samlevende, altså det, som også jeg foreslår.

Regeringen mener, at vi også her i Danmark bør løse problemerne på den måde. Jeg deltager meget gerne i drøftelser i retsudvalget med henblik på at finde frem til løsninger på de problemer, som der kan være for homoseksuelle samlevende på de enkelte områder, hvoraf jeg har nævnt nogle, og vi kan jo så i samarbejde med udvalget gennemgå, hvilke øvrige problemer der kan være, således at vi kan søge at løse dem.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det ene af de forslag, Socialdemokratiet og SF har fremsat, medfører, som justitsministeren allerede var inde på, at homoseksuelle kan lade deres partnerskab registrere med de retsvirkninger, som er knyttet til et ægteskab, bortset fra et enkelt område, nemlig adoption af børn.

Der er også et forslag om, at der skal ske følgeændringer i ægteskabsloven, arveloven, straffeloven og lov om afgift af arv og gave.

Forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til deres forslag, at der i Folketinget er sket en holdningsændring til homofiles forhold. Det mener jeg sådan set er rigtig nok. For som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, vedtog Folketinget jo i 1984 at nedsætte en kommission til at se på de homoseksuelles forhold, og – hvad jeg også synes var meget vigtigt – i 1986 vedtog vi en arveafgiftsmæssig ligestilling mellem personer af samme køn og ægtefæller, og endelig vedtog Folketinget i 1987 at udvide den eksisterende antidiskriminationslovgivning til også at omfatte bl.a. bøsser og lesbiske.

Kommissionens flertal har frarådet indførelse af nogen form for registreringsordning for personer af samme køn, og jeg kan sige, at Det Konservative Folkeparti også er modstander af en sådan registreringsordning.

Vi mener, at de regler, der gælder for andre ugifte samlevende – de såkaldte papirløse forhold – i det væsentlige også dækker de behov, som samlevende homoseksuelle har.

Vi er fra konservativ side meget villige til at gå positivt ind i drøftelser i Retsudvalget af, hvorvidt der er behov for lovændringer på områder, hvor der kan være problemer for de homoseksuelle, f.eks. pensionsområdet, men det gælder måske også lejelovsområdet eller andre områder, som kan dokumenteres.

[Grethe Fenger Møller]

Jeg mener, det er afgørende også at fremhæve, at vi ikke ønsker, at man på nogen måde skal diskriminere over for homoseksuelle, og jeg mener også, det er nødvendigt, at man i lovgivningen forsøger at fjerne enhver form for diskrimination, der måtte være. Det vil vi gerne medvirke til.

Jeg mener, at der derudover er brug for en holdningsændring, som vi som lovgivere måske ikke fuldt ud kan gennemføre, selv om forslagsstillerne i bemærkningerne til forslaget i beskrivelsen af, hvad der er formålet med lovforslaget, både kommer ind på nogle af de juridiske forhold, vi kan gøre noget ved, og nogle af de mere holdningsprægede forhold. Det mener jeg måske nok også er vores opgave, men den skal også løses uden for dette hus' rammer.

Så kan man rejse spørgsmålet: Hvad er det, man vil med dette forslag? Det synes jeg egentlig fremgår lidt af den del af bemærkningerne, der hedder lovforslagets formål. Men jeg er ikke enig i alle de punkter, som forslagsstillerne nævner under lovforslagets formål.

Jeg mener, det er afgørende, at statsmagten ikke blander sig i, hvordan folk indretter deres privatliv. Det mener jeg er den enkeltes egen sag. Vi må forstå og acceptere, at vi ikke alle sammen indretter os på samme måde her i tilværelsen. Og »vi« gælder altså også lovgivningsmagten. Derfor må vi også se på, hvilke lovgivningsområder der eventuelt skal ændres for at sikre, at der ikke sker en diskrimination over for homoseksuelle.

Derimod synes jeg, det er væsentligt at gøre opmærksom på, at man måske ikke ved at gennemføre en form for registreret partnerskab fuldt ud opnår det sigte, forslagsstillerne har haft med deres forslag. For jeg tror, der er stor forskel på, hvad homoseksuelle egentlig ønsker sig; det synes jeg også fremgik af den debat, vi havde i foråret om denne sag.

Der er således nogle homoseksuelle, som gerne ser, at man får mulighed for et registreret partnerskab, idet de dermed også ser en anerkendelse af deres samlivsform.

Men jeg kender også til mange homoseksuelle, som ikke har noget ønske om at få registreret deres partnerskab, men for hvem det er meget afgørende at få løst de andre juridiske problemer, bl.a. det med hensyn til arveafgiften, som vi fik løst i 1986, men også f.eks. pensionsspørgsmål.

Derfor synes jeg også, det er meget væsentligt, som justitsministeren var inde på, at man kan risikere, såfremt man gennemfører en registrering af partnerskabet, at der vil ske en forringelse af de regler, vi gennemførte i 1986 om lempelse af arveafgiften for ugifte samlevende; de vil simpelt hen blive ophævet ved en gennemførelse af den foreslåede registreringsordning. Og det er vel ikke det, vi er ude på.

Det er nogle af de spørgsmål, vi må have afklaret under udvalgsbehandlingen, og hvor vi i hvert fald må være klar over, hvad vi foretager os.

Endvidere er der hensynet til den nordiske retsenhed; vi har i hvert fald altid lagt vægt på, at der var et tæt samarbejde mellem de nordiske lande, når det drejede sig om ægteskabslovgivning.

Endelig er der også, som forslagsstillerne har været inde på i bemærkningerne, forholdet til omverdenen og, som justitsministeren også var inde på, de forskellige bedømmelser af, hvordan omverdenen opfatter dette. Jeg vil tro, at dette, at vi har den rigtige holdning til, at folk har frihed til at indrette sig, som de nu vil leve, og at vi fjerner eventuelt diskriminerende bestemmelser rundt omkring i vor lovgivning, vil være et tilstrækkeligt signal til omverdenen om, at den danske holdning er, at man ikke skal diskriminere over for mennesker, der har en anden seksuel orientering end den, flertallet har i Danmark.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at Det Konservative Folkeparti vil være positivt indstillet på under udvalgsarbejdet at se på, hvad der måtte være behov for af lovændringer for at sikre, at der ikke sker en juridisk diskrimination i forbindelse med behandling af homoseksuelle.

Ebba Strange (SF):

Som det allerede er bemærket, er det forslag, vi her førstebehandler, jo identisk med et forslag, som Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre fremsatte i sidste samling. Denne gang er det kun Socialdemokratiet og SF, der fremsætter det, og derfor er der ikke umiddelbart et flertal for det. Men jeg håber, at det lykkes at skabe dette flertal under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan i anledning af nogle af de bemærkninger, justitsministeren kom med, gøre op-

[Ebba Strange]

mærksom på uden i øvrigt at ville gentage førstebehandlingen fra i fjor alt for meget, at jeg er glad for, at justitsministeren vil være med til at se på homoseksuelles retlige problemer, hvis der er tale om diskrimination.

Men selvfølgelig vil vi gerne have dette forslag igennem, og det fremgår også af bemærkningerne, hvorfor vi gerne vil have det. Det er ikke for at tvinge de homoseksuelle til en bestemt livsform, men netop for at give dem mulighed for at vælge en livsform, der gør deres samliv accepteret i hele samfundet.

Det ved vi at der er et ønske om i homoseksuelle kredse, ligesom vi ved, at det ville være et af de mest legitimerende stempler, man kunne give de homoseksuelle, at vi sagde: o.k., vi accepterer forholdet, og vi giver jer de samme retlige muligheder, som vi giver jer de samme retlige begrænsninger, som justitsministeren har nævnt. Derfor er vi selvfølgelig interesseret i at få forslaget igennem.

Justitsministeren siger, at det giver negativ omtale i udlandet. Ja, det ved jeg godt det gør nogle steder og i nogle kredse, men jeg ved også, at det vil vække positiv interesse i brede kredse i udlandet, og det er selvfølgelig især blandt de homoseksuelle i udlandet, hvor Danmark vil kunne komme til at stå som et land, der har turdet give de homoseksuelle den mulighed, der ligger i forslaget.

Der har jo været en lang offentlig debat, også siden vi havde førstebehandlingen i sidste samling, og jeg har deltaget i adskillige møder om spørgsmålet. Jeg har også mødt det synspunkt i homoseksuelle kredse, at vi nu ville til at tvinge dem ind i et bestemt mønster, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige, at det selvfølgelig ikke er tanken med det. Tanken er ikke at tvinge nogen ind i et bestemt mønster, tanken er at give homoseksuelle de samme muligheder, som heteroseksuelle har for at få papir på deres parforhold, for at leve sammen uden papir eller for at leve alene.

Det er vores formål med lovforslaget, og jeg håber meget, at det under udvalgsarbejdet vil vise sig, at vi kan få et flertal for det.

[Inge Dahl-Sørensen (V):

Forslaget sigter mod at fjerne diskriminering af en gruppe af vore medborgere. Som liberalt parti er Venstre klar modstander af, at mennesker ugleses eller ligefrem forskelsbehandles,

det være sig på grund af deres seksuelle opfattelse som her eller af andre årsager: religion, politisk overbevisning, hudfarve eller andet, og derfor har vi sympati for endemålet med disse forslag.

Når det er sagt, må jeg imidlertid samtidig gøre det klart, at Venstres folketingsgruppe som sådan ikke kan støtte forslaget om at indføre et registreringssystem eller en registreringsordning af parforhold for personer af samme køn. Venstres hovedindvending er, at der hermed ville blive tale om at udvide ægteskabsbegrebet – ja, faktisk forvride det i en grad, som hverken den danske befolkning eller verden omkring os i almindelighed ville kunne forstå eller acceptere.

Venstres folketingsgruppe er her meget enig i justitsministerens advarsler om, at forslagens gennemførelse ville føre til brud med den nordiske retsenhed på dette område, som vi i Venstre tillægger stor betydning. Vi mener heller ikke at kunne se bort fra, at forslagens vedtagelse kunne skabe en yderst uheldig uklarhed rundt om i verden om det danske ægteskabsbegreb.

Under det videre arbejde i Retsudvalget er Venstre indforstået med, som justitsministeren også har sagt, at se på, hvilke konkrete regler og bestemmelser der kan være til grund for at ændre, så diskriminering af bøsser og lesbiske kan bringes til ophør. Både Socialdemokratiets og SF's forslag nr. L 118 og justitsministeren opregner forskellige eksempler herpå.

[Jane Oksen (FP):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at der i Fremskridtspartiet er delte holdninger til disse lovforslag, og jeg kan ikke sige, om der er flertal i gruppen for dem – det har vi ikke afklaret. Vi har stillet vores gruppemedlemmer fuldstændig frit i denne sag, da det er en sag, der indeholder både følelsesmæssige, etiske, moralske og en masse andre begreber, som vi mener vi som politikere ikke kan drive partipolitik på. Det må være helt personlige holdninger, der afgør vores stilling i denne sag.

Fremskridtsgruppen er altså fuldstændig frit stillet, og jeg vil egentlig opfordre til, at andre partier her i Folketinget også stiller deres grupper helt frit. Jeg synes ikke, dette er noget, vi kan drive partipolitik på. Når det er sagt, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det, jeg siger her, står fuldstændig for egen regning.

[Jane Oksen]

Sidste gang, vi behandlede forslaget, gik vores ordfører ind for forslaget. Nu er jeg ordfører for det, og jeg vil anmode om, at forslaget forkastes.

Skal vi indføre en lov om registreret partnerskab? Jeg synes, at selve ordlyden »registreret partnerskab« lyder helt tåbelig. For det første: Er det noget, man skal registrere? Et ægteskab er en følelsesmæssig forbindelse mellem to mennesker. Dette her er et eller andet juridisk paragrafforhold, som skulle give to personer af samme køn samme rettigheder, som der er i et ægteskab mellem mand og kvinde.

Ønsker man, at to personer af samme køn skal have rettigheder over for hinanden? Det behøver jo ikke engang at være et lesbisk eller homoseksuelt forhold; det kan godt være en ældre dame, der lever sammen med en fætter, eller det kunne være en fætter og en kusine. Men så er vi straks ovre i, at hvis det er to af forskelligt køn, der lever sammen, gælder forholdet ikke. Hvorfor ikke? Hvis to mennesker bor sammen og gerne vil favorisere hinanden, kan jeg ikke se, hvorfor vi skal have denne lov om registreret partnerskab, for sådan som jeg forstår den, gælder den kun for to personer af samme køn, og alene det er jo forkert. For vil vi lovgive om, at to mennesker skal kunne arve hinanden, skal kunne overtage hinandens bolig eller noget i den retning, kan vi lovgive på andre måder. Denne lov er efter min mening komplet overflødig.

Sidste gang, dette lovforslag var fremme – det var i januar 1988 – var De Radikale medforlagsstillere sammen med S og SF. Som jeg forstod justitsministerens tale – men det jeg vil bede justitsministeren korrigere nu, hvis jeg har hørt forkert – kan regeringen ikke acceptere dette lovforslag. Jamen regeringen består jo også af Det Radikale Venstre, og sidste gang, lovforslaget var fremme, kunne Det Radikale Venstre acceptere det. Derfor er der noget, jeg ikke forstår; jeg troede, man havde den samme holdning i januar 1988, som man har i december 1988, og jeg vil gerne spørge både De Radikale og regeringen, om det er rigtigt.

I øvrigt vil jeg som sagt opfordre til, at man stiller grupperne frit i denne sag.

Jeg vil ikke ligesom Kristeligt Folkeparti gå ind i en hel teologisk vurdering af sagen, men jeg ved, at der kom en masse protester fra en masse præster mod dette lovforslag, sidste gang det var fremsat.

Jeg fornemmer tydeligt, at man blandt bøsser og lesbiske gerne så, at de kunne få en regulær kirkelig vielse, og dette her er et skridt i den retning. Et registreret partnerskab undskylder man med, at det kun er for at få nogle helt juridiske spørgsmål på plads. Det tror jeg ikke er hensigten, for jeg synes, det fremgår af lovforslaget, at man vil ligestille homoseksuelles og lesbiskes samliv med ægteskaber. At man undtager adoptionsforhold, taler også for sig selv. Der må man erkende, at et barn har bedst af at have en far og en mor. At homofile skulle kunne adoptere børn, ville man altså være imod også på venstrefløj. Men jeg vil gerne høre, om det er det, man vil.

Også på grund af sygdommen AIDS mener jeg vi skal være meget forsigtige med at vedtage noget sådant. Det er min stærke formodning, at der blandt homoseksuelle er meget skiftende partnere. Vi har også set, at AIDS-sygdommen er meget udbredt blandt bøsser, så hvis vi accepterer disse forhold, risikerer vi altså at få en indvandring af den slags mennesker til Danmark. Jeg har ikke noget imod, at folk lever på den måde – det vil jeg gerne lige præcisere – men jeg synes ikke, det er noget, vi garanteret skal lovgive om.

Kristeligt Folkeparti var, sidste gang lovforslaget var fremme, inde på, at vi skulle have en folkeafstemning om dette spørgsmål. Jeg ved, der har været en opinionsundersøgelse, der viste, at befolkningen i København var positiv over for forslaget. Det ebbede en lille smule ud, da vi nåede Fyn. Jyderne var modstandere af forslaget. Jeg er altså ikke modstander, fordi jeg er jyde, for jeg har også været københavner engang, men jeg mener altså, at når vi har et ægteskab, er det et forhold mellem en mand og en kvinde. Hvis vi skal ind på denne registrering, skal vi også til at tænke på, at der er blandt disse mennesker, vi taler om, en lang række biseksuelle, og dem tager vi altså ingen hensyn til.

Jeg synes heller ikke, Danmark skal være førende på dette punkt. Vi er i forvejen førende, når det gælder pornografi og den slags ting.

Det er meget svært at få tal frem om, hvor mange mennesker dette angår. Der har været tal fremme om, at der er 20.000 samlevende af samme køn. Det kan vi jo ikke registrere, men det kunne vi så begynde at registrere, hvis der blev lavet en lov om registreret partnerskab. Jeg tror slet ikke, at størsteparten af de mennesker,